

Välkommen?

-

En politisk innehållsanalys av debatten kring migration i Storbritannien

Mattias Svahn

Avdelningen för mänskliga rättigheter
Historiska institutionen
Kurskod: MRSG31
Termin: Tredje terminen 2015
Handledare: Lena Halldenius och
Rouzbeh Parsi
Omfång: Antal ord (15270 inkl. fotnot)

Abstract

Det här är en uppsats som behandlar den migrationspolitiska debatten i Storbritannien mellan december 2012 till december 2015. Det görs genom en kritisk politisk innehålls- analys av material som består främst av ledar- och opinionssidor på fyra av landet största nyhetstidningar. Till det följer även politiska uttalanden från partiledare från de två största partierna samt en helt nödvändig historisk genomgång av migrationspoliti- kens historia i Storbritannien. Bridget Anderson leder analysen framåt mot intressanta resultat genom teorin om *värdesamhället*. Problematisering av den moderna liberala demokratin görs genom att belysa dess strukturella motsättningar. Den problematiska relationen mellan den *gode medborgaren*, *icke-medborgaren*, *misslyckade medborgaren* och den *tolererade medborgaren* kan hjälpa oss förstå hur gränser skapas utåt men också hur de finns inom nationens territoriella gränser med. Analysen visar hur migran- ten som inte lever upp till specifika liberala värden inte är välkommen. Den visar också att det kan gälla även den officiella medborgaren som riskerar att bli en *misslyckad medborgare* då den inte heller lever upp till de värdena.

Nyckelord (5-10 stycken): Migration, migrant, flykting, Storbritannien, värdesamhälle, nationalism, medborgarskap, kultur, EU

Innehållsförteckning

1	Inledning	1
1.1	Problemformulering, syfte och frågeställningar.....	1
1.2	Material och avgränsningar	2
1.2.1	Media och politiken.....	2
2	Teori och metod	5
2.1	Värdesamhället.....	5
2.2	Politisk innehållsanalys	8
3	Historisk forskning	10
3.1	Storbritanniens migrationspolitiska historia.....	10
4	Den brittiska migrationsdebatten	18
4.1	Analys.....	18
4.2	Sammanfattande slutsats	35
	Referenser	37

1 Inledning

1.1 Problemformulering, syfte och frågeställningar

Migration och invandring är som ämne någonting som genomgående och allt som ofta varit under diskussion genom människans historia. I alla fall så länge det funnits landsgränser och stater i någon form. Människor har också ständigt varit i rörelse och tagit sig till olika platser på jorden för att förändra sina liv. Det är intressant att undersöka de attityder som förekommer kring mottagandet av de ankommande i ett samhälle. Inom EU råder det fri rörlighet för dess medborgare som får under vissa begränsningar fritt förflytta sig för att arbeta och bo var de vill. Fransmän kan flytta till Tyskland, rumäner till Spanien och svenskar kan ta sig till Storbritannien för att arbeta eller studera. Det har dock inte gått att genomföra utan kontroverser och diskussioner inom de olika medlemsstaterna. Särskilt under 2015 har vi sett hur Europas länder och EU:s sammanhållning satts på prov på grund av den flyktingsituation som råder i världen. I Sverige har vi haft en utveckling där en regering på bara några månader har gått från att prata om att murar är ingenting som skall byggas i Europa till att man infört obligatoriska passkontroller för alla som vill ta sig in i Sverige. Sverige har också ända sedan EU:s utvidgning till Rumänien och Bulgarien haft en debatt kring EU-migration och tiggeri. Den här samhällsdebatten är man som svensk väl insatt i. Därför är jag intresserad av att undersöka och ta del av hur andra medlemsländer ser på migration av olika slag. Storbritannien tycker jag är intressant att undersöka eftersom det är ett land som jag har uppfattningen om att vara mer skeptiskt till EU bland mainstreampolitikerna än vad de är i Sverige. Det är också ett land som tillsammans med Frankrike och framförallt Tyskland som en av de mest betydelsefulla staterna i europassamarbetet.

I den här uppsatsen kommer jag därför att undersöka och analysera det politiska innehållet i den samhällsdebatt som råder i Storbritannien idag kring migration. Syftet med den här uppsatsen är att ta reda på vad det är som de olika viktiga politiska aktörerna talar om och vad detta kan betyda för ett land som Storbritannien och dess befolk-

ning. Framförallt vill jag få svar på frågan: Vem är välkommen?

Men också, hur ser diskussionen kring just den frågan ut i det material som jag valt? Var går skiljelinjerna kring migration och finns det genomgående saker som alla håller med om?

Den här uppsatsen inleds genom att presentera den historiska kontexten kring frågan om migration i Storbritannien. Det kommer att börja vid 1905 års Aliens Act och fortsätta i en tidslinje över viktiga händelser genom historien som valts ut för att leda fram till dagens situation. Efter det inleds den politiska innehållsanalysen genom att undersöka hur den övergripande politiska debatten ser ut i landet. Till det kommer jag att använda mig av material från tidningars ledar- och opinionssidor samt politiska uttalanden. Analysen kommer att genomföras med hjälp av Bridget Andersons teori kring *värdesamhället* för att på ett kritiskt tillvägagångssätt analysera och förstå det politiska innehållet i samhällsdebatten för att komma fram till vad de menar med sina olika ståndpunkter utifrån ett specifikt håll.

1.2 Material och avgränsningar

1.2.1 Media och politiken

Primärmaterialet kommer att bestå främst av artiklar från olika tidningars ledar- och opinionssidor. Jag kommer att använda mig av 24 artiklar mellan 14 december 2012 till 3 december 2015. Artiklarna är från The Guardian och The Independent och The Telegraph och The Daily Mail. Valet av de här tidningarna kom efter att ha läst ett stort antal olika artiklar från diverse stora nyhetstidningar i landet och kom fram till att de här fyra bäst representerar två olika politiska sidor av frågan. Det är också vida känt att de här tidningarna har olika ideologiska ståndpunkter och de två förstnämnda står för en liberalare hållning till migration samt stöttar The Labour Party och även The Liberal Democrats i de flesta frågor politiskt. De andra två har en klar konservativare och restriktivare hållning i frågan och stödjer som oftast The Conservative Party. Det är en tidning som sticker ut från de andra tre och det är The Daily Mail som är mer av en kvällstidning snarare än en dagstidning. Den anses i Storbritannien som en tidning som är av mer alldaglig klass än de andra tre som vill uppehålla en viss identitet av att vara mer analy-

tiska i sina texter. Tidningen har dock en stor läsarskara i landet och är därför en oerhört inflytelserik tidning.

Urvalet av artiklar har gjorts genom att artiklar valts efter en ungefärlig tidsram för att lokalisera om det sker någon förändring i debatten mellan de åren. Valet av artiklar underlättades av det föregående arbetet i att lokalisera de övergripande åsikterna som florerade bland brittiska tidningar. Det gjorde det lättare att djupare ta sig an de olika tidningarnas ledar- och opinionssidor. Andra kriterier har varit att de har relevans till ämnet som behandlas och att de är kopplade till någorlunda officiell hållning hos tidningarna. Därför har jag hållit mig främst till tidningarnas egna ledarsidor men också framstående skribenter. I *The Telegraph* har jag använt mig av två ledande skribenter på tidningen vid namn Simon Heffer och Boris Johnson. Simon Heffer har varit skribent på tidningen sedan 1980-talet med kort avbrott mellan 2011 och 2015.¹ Boris Johnson är en framstående politiker för *The Conservative Party* och sitter som borgmästare i London. Han är därmed en av de mest kända och framstående skribenterna på tidningen.² Från *The Independent* har jag använt mig av en artikel skriven av Ben Chu som avslutar mitt valda tidspann. Han har varit tidningens chef för ledarsidan på tidningen och skriver för det mesta om ekonomiska frågor.³

Jag har begränsat mig till de här fyra tidningarna då de precis som uttryckt ovan representerar två olika politiska sidor av den officiella opinionen i landets mediala sfär. Det är möjligt att jag skulle kunna ha inkluderat ytterligare tidningar som *The Times* eller *The Sun* men jag väljer att begränsa mig till fyra tidningar då materialet riskerar annars att bli allt för omfattande att arbeta med.

Till det huvudsakliga primärmaterialet bestående av tidningsartiklar kommer jag komplettera med ett kontextuellt material i form av tal och uttalanden från Storbritanniens två största politiska partier *The Conservative Party* och *The Labour Party*. Hädanefter kommer jag att skriva endast Tories och Labour då tidningarna adresserar dem så. Valen av uttalanden beror på att jag vill ha aktuella och uppmärksammade uttalanden där politikerna har gett uttryck för sin hållning till migration. Som sagt är uttalandena framförda av de två stora partiernas ordförande under olika perioder då de valt att uttala sig offentligt i frågan. Jag har valt ut specifikt fyra tal och de är alla gjorda för att pre-

¹ *The Telegraph*, *Simon Heffer*, senast uppdaterad: 11 januari 2016.

² *The Telegraph*, *Boris Johnson*, senast uppdaterad: 11 januari 2016.

³ *The Independent*, *Ben Chu*, senast uppdaterad: 11 januari 2016.

sentera en viktig ny hållning som de vill framföra och förmedla till väljarna och dess opinion. Anledningen till att jag valt ordförandena från de två största partierna är att de representerar den största väljarkåren i landet och historiskt varit de två mest inflytelserikaste partierna i brittisk politisk historia. I Labours fall kommer jag utöver två tal från Ed Miliband också lägga till Jeremy Corbyns syn på migration. Jag kommer inte att använda mig av något tal i hans fall då han ännu inte gjort något sådant angående migration. I den här uppsatsen kommer en samling av uttalanden från Corbyn att användas istället.

Ett av talen är framfört av David Cameron den 25 mars 2013 på Suffolk University och i talet lanseras en uppgraderad och allt mer restriktiv migrationspolitik som framöver skall bli den brittiska regeringens fortsatta hållning. Främst riktar sig talet in sig på den migrationskopplade frågan kring migranter från EU och hur den måste kontrolleras för att landets utveckling skall fortsätta i rätt riktning.⁴ Jag har även med ett tal från 21 maj 2015 som också framförs av Cameron. Talet gjordes några veckor efter parlamentsvalet och är ett uppstartstal inför den nya mandatperioden. I talet presenterar Cameron en utvecklad planering inför kommande årsperiod och information om det nya lagförslaget som kommer att presenteras inom snar framtid.⁵ Ed Milibands tal från 22 juni 2012 som handlar om migration till Storbritannien ur olika punkter som han anser nödvändiga förändringar som partiet samt landet bör genomföra.⁶ Den 18 april 2015 håller Miliband ett tal som presenterar partiets nya policys inom migration inför valet den 7 maj. Här talar han om en hårdare och restriktivare migrationspolitik för att upprätthålla brittiska arbetares rättigheter och välfärd. Det är ett tal som görs i samband med ett val och därför måste man vara medveten om att Miliband kan välja en hårdare retorik för att möta den upplevda opinionen i landet.⁷ Som sagt har Corbyn inte gjort något specifikt tal i frågan och därför kommer främst materialet bestå av andra officiella uttalanden.⁸

⁴ Cameron, David, 25 mars 2013, "David Cameron's Immigration Speech", University Campus Suffolk, Ipswich.

⁵ Cameron, David, 21 maj 2015, "PM Speech on Immigration", Prime Minister's Office, Home Office, London.

⁶ Miliband, Ed, 22 juni 2012, "Ed Miliband's Immigration Speech", Royal Festival Hall, London.

⁷ Miliband, Ed, 18 april 2015, "Ed Miliband's Speech on Immigration", Heswall, Merseyside.

⁸ Corbyn, Jeremy, "Migrants' Plight", *The Mirror*, 13 oktober 2014; Stewart, Louise, "Jeremy Corbyn: 'UK should welcome immigration opportunities'", *BBC News*, 25 september 2015; Smith, Mikey, "Jeremy Corbyn says we should 'celebrate' record immigration and slams Labour manifesto pledge as 'appalling'", *The Mirror*, 27 Augusti 2015.

2 Teori och metod

2.1 Värdesamhället

I den här uppsatsen kommer jag att använda mig av Bridget Andersons teori om *värdesamhället* hon presenterar i sin bok *Us and Them?: The Dangerous Politics of Immigration Control*. Hon använder sig av teorin precis som jag kommer att göra för att problematisera Storbritanniens migrationspolitik. Teorin kommer att användas till den grad det går att använda på materialet. Då det kommer finnas områden som inte teorin i sig självt kan besvara kommer jag att problematisera det i det sista avsnittet i uppsatsen. Teorin skall ses som ett verktyg jag använder mig av för att kunna läsa materialet med kritiska ögon. Det gör att jag inte behöver vara helt låst i en teori som är så pass kategoriserande. Det kommer i sin tur göra det möjligt att påverka analysen något och föra in andra vinklar och på så sätt ha en möjlighet till att även utveckla teorins användning. Jag kommer också med en annan ingångspunkt då jag är en utomstående och använder mig av ett mer avsmalnat om än något uppdaterat material än vad Anderson använder i sin bok.

För att förstå vad Anderson menar med sin teori behöver man veta vad hon menar med begreppen gränser och medborgarskap. Gränser är enligt Anderson inte bara de som övervakas av statens gränsvakter och polis vid den fysiska yttre gränsen. Det handlar också om de gränser som finns mellan *oss* och *dem*, dvs. medborgaren och migranten. Staters gränser hjälper till att filtrera mellan de som är önskade och de som är oönskade, den legale och den illegale och skall ge oss verktyg för att ge uppehållstillstånd till den individ som förtjänar att ta sig in till statens territorium. Istället för att titta på lagar, regler och praktik kring migration och medborgarskap som något som belyser människors status skall man se dessa som producenter av status. Lagar, regler och praktik kring migration och medborgarskap skapar den status som människor har. De här olika relationerna inom staten påverkar inte bara migranter utan påverkar även medborgaren

inom staten. Det gör det genom att man bedömer vilka som är betydelsefulla för ens ekonomi, vad som är riktigt arbete eller vem som är skicklig och kunnig, vad som är en önskvärd medborgare och vilka metoder och påtvingande åtaganden man gör mot de människor som anses illegala påverkar migranten såsom medborgaren. Genom att göra migranten till den andre avslöjar det på samma sätt också vad som definierar oss och vad den identiteten innehåller och inte innehåller.⁹

Anderson skriver att moderna liberala stater porträtterar sig själva idag genom ett *värdesamhälle* som innebär olika gemensamma ideal och sociala mönster som ges i uttryck genom till exempel religion, etnicitet, kultur och språk och det är något som dess invånare besitter och delar med varandra. *Värdesamhället* består av de *goda medborgarna* som följer lagar och representerar stabila och respekterande familjer. Den *goda medborgaren* är också en självständig liberal som agerar rationellt, är självägande och självständig och har också ett moraliskt kunnande som ger en möjligheten till att resonera kring vad som är det bästa för andras intressen. Den *gode medborgaren* är näst intill helt sammanbunden med historiska liberala värden kring individen, autonomi, egendom, tillhörighet och frihet. Politiker och lagstiftare är fullt självmedvetna exempel på *goda medborgare* och därtill hör även mindre självmedvetna akademiker och däribland även anti-deporteringsympatisörer. De kan alla ha olika åsikter om olika ämnen som till exempel migration men de faller mer eller mindre självmedvetet in under begreppet den *goda medborgaren*. *Värdesamhället* innefattar som sagt olika rätta liberala värden och de värdena är då också värdefulla och kräver ett skydd från den utomstående *icke-medborgaren* (t.ex. migranten, invandraren eller utlänningen) som inte anses innehålla dessa rätta värden. Det som definierar den utomstående *icke-medborgaren* är också det som i sin tur definierar vad som är den *goda medborgaren* och vilka värden som är gällande för nationen.¹⁰

Alla medborgare som är medborgare officiellt är inte alla automatiskt *goda medborgare*. *Värdesamhället* definieras inte bara av de som är *goda medborgare* och *icke-medborgare* utan också av de medborgare som klassas som *misslyckade medborgare*. Den *misslyckade medborgaren* beskriver Anderson som individer eller grupper som inte delar de sanna liberala idealen och värdena. Det är människor som är arbetslösa och är

⁹ Anderson, Bridget, *Us and Them?: The Dangerous Politics of Immigration Control*, Oxford University Press, 2013, s. 2.

¹⁰ Anderson, Bridget. s. 2-3.

beroende av välfärden, kriminella, upprorsmakaren, människor som ger uttryck för hjälplöshet eller som är odisciplinerade som leder till att de tar fel beslut. De är heller inga moderna människor som är flexibla och karriärsträvande som tar varje möjlighet till framgång och som säljer sin arbetskraft till den högst bjudande. Precis som med *icke-medborgaren* är den *misslyckade medborgaren* en kategori som kan genom lagen kontrolleras men inte genom att kategorierna försvinner. Anderson ger exemplet med de som klassas som kriminella. De anses trots sitt formella medborgarskap vara människor som faller utanför *värdesamhället* och som uppfattas som de andra. Det kan ges i uttryck på flera sätt som att de blir märkta för livet genom olika former av restriktioner på rättigheter som i USA där dömda kriminella kan riskera att förlora sin rätt till medicaid eller rätten att rösta.¹¹

Det finns även en fjärde kategori och det är de som faller in och ut ur *värdesamhället* vid varierande tillfällen. För att försöka definiera det fenomenet har Anderson använt sig av begreppet *tolererade medborgare*. *Tolererade medborgare* är som sagt svårdefinierade då dess storlek fluktuerar ständigt men hon gör ändå ett försök. De som tillhör den här kategorin är människor som hela tiden är i en kamp om att få vara en del av *värdesamhället* och som strider om att visa att de innehar de värden som krävs. Därför kan migranter och deras supportrar som försvarar deras rättigheter ofta ge uttryck för att ta avstånd gentemot *misslyckade medborgare*. De belyser sitt avståndstagande genom att argumentera starkt för sitt hårt arbetande liv och att de verkligen inte går på några bidrag. Likaså de som riskerar att falla utanför *värdesamhället* som är formellt medborgare men riskerar att ses som *misslyckade medborgare* ges ofta i uttryck genom att på olika sätt ta avstånd från *icke-medborgaren* för att få sina rättigheter tillgodosedda. Den *tolererade medborgaren* tenderar att bli väktare av den *gode medborgaren* och dess värden genom sin iver att alltid leva upp till och bli bekräftad av de värden som krävs för att bli accepterad i *värdesamhället*.¹²

Värdesamhället är ett patriarkalt samhälle där alla kategorier inklusive den *gode medborgaren* främst ses som män. Dock lämnas utrymme åt kvinnor att porträtteras som offer för trafficking, som bidragsfiffaren eller som ett instrument för migranter att få stanna i landet. Migranter som har ett formellt medborgarskap i landet blir oftast naturaliserade och blir aldrig fullt ut *tolererade medborgare* och anses i generationer vara

¹¹ Anderson, Bridget, s. 3-4.

¹² Anderson, Bridget, s. 4-6.

migranter trots att de är födda i landet. Det kan ges i uttryck genom att de anses ha svaga kulturella egenskaper som gör att de har till exempel har dålig attityd till arbete.¹³

2.2 Politisk innehållsanalys

Metoden som kommer att användas i den här uppsatsen är en egenkomponerad politisk innehållsanalys. Den kommer att fungera som sådan att de mest centrala delarna ur det material som jag valt från den politiska debatten i Storbritannien kommer att jämföras. Den kommer sedan att kritiskt analyseras med hjälp av teorin. Teorin kommer som sagt fungera som ett verktyg som skall hjälpa mig att förstå materialet ur en intressant vinkel. Metoden skall fungera som ett instrument som bryter upp de olika delarna i materialet för att visa genomgripande mönster i hur samtalet förs kring migration. Under själva analysen kommer jag arbeta genom att först plocka isär de olika artiklarna och föra in talen som en kontext för att se vilka politiska och värderande poänger som de gör. Jag kommer jämföra de olika ställningstagandena med varandra och analysera dem med hjälp av Bridget Andersons teori *värdesamhället* för att förstå det politiska samtalet som förs och vilken betydelse det har för ett samhälle. Metoden kommer att fokusera på flera avgörande kriterier som måste få svar som t.ex. Vilka parter är det som diskuterar? Vad står meningsstriden kring?

En stor del av metoden handlar om hur primärmaterialet har valts ut. Det diskuteras en del i primärmaterialavsnittet men jag skall utveckla det även här i metodavsnittet. För att skapa en grund av analyserbart material som på något sätt fångar en bild av hur migrationspolitiken diskuteras och ges uttryck för i Storbritannien har jag valt att använda mig av politiska tal, ledar- och opinionssidor från olika tidningar samt politiska beslut och förslag. Talen har noga valts ut genom att lokalisera när de gjordes, hur nära i tiden gjordes de och varför de gjordes. De har valts ut efter hur tunga de har ansetts vara genom att de skulle symbolisera en ny politisk inriktning eller sätta en agenda för hur partiet skall agera härnäst och vilka värden som politiken skulle innehålla. Det skall också vara en framstående politiker eller representant för partiet som talar därför har jag

¹³ Anderson, Bridget, s. 6.

valt att använda mig av partiledare som är den främsta formen av representant för ett parti. I det fall att inget tal har gjorts kring ämnet som i Jeremy Corbyns fall har det istället använts olika uttalanden kring frågan från den nyvalde partiordföranden för Labour Party.

I valet av tidningar och dess ledar- och opinionssidors artiklar är fastställandet av material ett omfattande arbete. För att få en uppfattning över hur tidningarna har diskuterat kring ämnet som skall analyseras i den här uppsatsen har jag läst ett hundratal artiklar från flertalet tidningar. Det ger mig ett bra intryck av vilka tidningar jag bör välja för att fånga en så bred och rättvis åsiktskorridor som möjligt. Mina val landade på fyra av Storbritanniens stora nyhetstidningar med olika ideologiska ledarsidor i frågan. Genom den omfattande läsningen tidigare kunde jag nu lättare lokalisera mig bland tidningarnas ledar- och opinionssidor för att välja bland fler artiklar. Valet av specifika artiklar gjordes genom relevans till ämnet och under vilka år de skrevs. För att det inte skulle bli ett val av vilket material som innehåller det som jag själv tycker i frågan eller vad jag mest uppenbart inte tycker i frågan valdes artiklarna mer eller mindre efter när de skrevs. Självklart är det så att det är svårt att undgå viss filtrering då det måste vara ett material som går att analysera men jag har arbetat med att vara medveten om vad mina val kan betyda för utgången av uppsatsen.

3 Historisk forskning

I det här kapitlet kommer jag att först ge en historisk bakgrund till hur Storbritanniens förhållningssätt angående migration har sett ut genom ett drygt ett århundrade. Det historiska avsnittet kommer att börja vid 1900-talets början och instiftandet av 1905 års *Aliens Act* och avslutas med några viktiga händelser närmare tidsperioden som skall analyseras. Anledningen till att jag har med den historiska bakgrunden är för att det skall bli enklare att förstå vad de olika politiska texterna talar om och vad deras åsikter tar avsprång ifrån samt att få en överblick vilken forskning som har gjorts på området.

3.1 Storbritanniens migrationspolitiska historia

Storbritannien skiljer sig mot många andra länder i Europa när det kommer till synen på migration genom den moderna historien. På grund av sitt koloniala imperium och dess långsamma avkolonialisering under 1900-talets andra hälft har mycket av Storbritanniens politik handlat om att hantera och kontrollera de människor som invandrar från kolonialstaterna och före detta kolonier (samväldet) snarare än de som kommer från andra delar av världen så kallade *aliens*.¹⁴ I och med intåget i den europeiska unionen förflyttades fokus från den imperialistiska sfären till att mer handla om frågor kring att hantera och kontrollera migration från olika medlemsländer i EU. Med ökad asylinvandring från aliens har även den typen av migrationsfrågor blivit mer aktuella under 2000-talet. Det här avsnittet fungerar som en övergripande historisk bakgrund till primärmaterial som skall analyseras. Jag är medveten om att avsnittet kan tendera att bli en del generaliserande och deskriptivt men uppgiften här är inte att analysera och gå på djupet med olika historiska skeenden utan snarare försöka ge en bild av hur det politiska klimatet traditionellt har sett ut genom historien. Det för att skapa en förståelse ur vad primär-

¹⁴ Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, ”The Case of the United Kingdom” i [eds.] Zincone, Giovanna, Penning, Rinus, Borkert, Maren, *Migration Policymaking in Europe – The Dynamics of Actors and Contexts in Past and Present*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2011, s. 195.

materialet kommer från och vilka historiska aspekter som man måste vara medveten om när man senare läser analysen.

Det som brukar anses vara startpunkten för Storbritanniens reglering av migration till landet är the Aliens Act från 1905. Efter att flertal stater som bland annat Australien och USA börjat reglera sina gränser och införa restriktiva lagar kring migration under slutet av 1800-talet var det föga förvånande att även Storbritannien gick vägen mot reglering av sina gränser. Trots tidigare försök till att reglera vilka människor som kunde komma in genom Storbritanniens landsgränser lyckades det aldrig i praktiken och regleringsförsöken implementerades aldrig fullt ut. 1905 års lagstadgande innehåll specifika riktlinjer och förhållningar som gav staten ett hanterbart förhållningsätt kring reglerad invandring för första gången.¹⁵ Den satte klara kriterier för vilka som var oönskade migranter som staten kunde välja att avvisa och deportera om så krävdes från sitt territorium. Oönskade migranter var definierade utefter om de inte på ett tydligt sätt kunde visa på att de hade tillräckligt med resurser för att försörja sig själva och de som stod under deras försörjning. De fick inte heller vara galningar, idioter eller bära på någon form av sjukdom som kan vara skada för samhället. En oönskad migrant är också en sådan som begått ett brott i en annan stat som är utav opolitisk karaktär.¹⁶ Det som var intressant med the Alien Act från 1905 är att den hade med ett avsnitt där staten inte kunde avvisa en person hur som helst. I lagtexten fanns nämligen en viktig del som innehöll rätten till asyl för den migrant som flytt från förtryck på grund av sin politiska eller religiösa hållning.

The Alien Act var dock inte helt okontroversiell under den här tiden. Den politiska striden i parlamentet och i samhället var främst mellan de konservativa och de liberala krafterna. De liberala hade flera gånger tidigare lyckats fälla olika migrationsregleringar i parlamentet som regeringspartiet de konservativa lagt fram. De tyckte att den fria rörligheten var viktig att försvara. Framförallt ansåg den stora majoriteten av det politiska Storbritannien vid den här tiden att det var viktigt att uppehålla skydd för de som flytt undan förtryck av ens politiska och religiösa tro. Därför kunde inte de konser-

¹⁵ Bashford, Alison, McAdam, Jane, "The Right to Asylum: Britain's 1905 Aliens Act and the Evolution of Refugee Law", *Law and History Review*, vol. 32 no. 2, 2014, s. 309-11, 314-15.

¹⁶ Alien Act 1905, Ch. 13 art. 3 §a, b, c, 5EDW7, 11 augusti 1905.

vativa få igenom ett lagstiftande utan att ha med just den paragrafen om migranternas rätt till skydd från förtryck på dessa grunder.¹⁷

År 1948 kom nästa viktiga beslut för brittisk migrationspolitik. Efter andra världskriget ökade viljan från kolonier världen över att slå sig fria ifrån kolonialismen. Indiens frihetsförklaring 1947 satte press på Storbritannien att agera för att legitimera sitt koloniala imperium.¹⁸ Därför var en lösning att införa the Nationality Act 1948 som innebar i teori och praktik att alla invånare i det brittiska imperiets samväldie nu kunde röra sig mer eller mindre fritt inom imperiets gränser. Imperiets subjekt och invånare i kolonierna fick genom den här lagstiftningen epitetet Citizenship of the UK and Colonies. Det betydde dock inte att alla människor räknades som brittiska medborgare i den rätta bemärkelsen men alla hade nu mer eller mindre rätt oavsett medborgare eller subjekt till att få flytta till moderlandet Storbritannien om man nu så ville.¹⁹ Det här var inte heller en lag utan dispyter i Storbritannien. Labour regeringen hade ståndpunkten att för att inte imperiet och samväldet skulle splittras krävdes en ny form av medborgarskap för de olika invånarna. Den konservativa oppositionen var emot den nya formen av medborgarskap. Det tyckte att koloniernas invånare var medborgare i kolonierna men hade rättigheter som brittiska subjekt och därför inte behövdes klumpas ihop med alla andra invånare under samma definition. Konservativa röster lade även fram att regeringen inte borde uppmuntra friheten att vem som helst kan ta sig till den ”metropolitiska” staten när som helst genom ett sådant här gemensamt medborgarskap för de brittiska subjekten.²⁰

Under de kommande åren uppmuntrade den brittiska staten invandring av olika slag då stora mängder av den brittiska befolkningen flyttade utomlands till andra samväldesnationer som Australien, Kanada och Sydafrika. Den förväntade invandringen av vita briter till Storbritannien från samma länder skedde aldrig. Istället var det icke-vita från södra Asien och Västindien som tog sig till landet.²¹ Invandringen var fortfarande hårt reglerad för så kallade aliens men det togs ändå emot en hel del som arbetskraftsin-

¹⁷ Bashford, Alison, McAdams, Jane, s. 321-24, 326.

¹⁸ Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 195.

¹⁹ Ansari, Sarah, “Subjects or Citizens? India, Pakistan and the 1948 British Nationality Act”, *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, vol. 41 no. 2, 2013, s. 287.

²⁰ Deakin, Nicholas, “The British Nationality Act of 1948: A brief study in the political mythology of race relations”, *Race and Class*, vol. 11 no. 1, 1969, s. 78-80.

²¹ Webster, Wendy, “The Empire Comes Home: Commonwealth Migration to Britain” i [ed.] Thompson, Andrew, *Britain’s Experience of Empire in the Twentieth Century*, Oxford University Press, 2012, s. 2-4.

vandrare under några år. Den liberala hållningen gentemot samväldesinvandring höll fram till början av 1960-talet. Under 1961 ökade invandringen rejält i Storbritannien och motsättningar började uppstå bland befolkningen. En stor politisk kampanj mot icke-vit invandring fördes under slutet av femtioalet och in på 60-talet.²² För trots the Nationality Act och skapandet av det gemensamma medborgarskapet för alla samväldets invånare ansågs aldrig icke-vita som inkluderade av det medborgarskapet utan sågs snarare som invandrare som inkräktade Storbritannien. Enligt Wendy Webster berodde det mycket på den utvecklingen som det brittiska imperiet genomgick under de här årtiondena. Imperiet avkolonialiserades och flera strider i flera kolonier där i bland Kenya byggde upp ett narrativ av hur koloniernas invånare var ett hot mot Storbritanniens identitet. Därför var invandringen av svarta och asiater från kolonierna och samväldet ett fenomen som hotade den nationella säkerheten i landet.²³

1962 fick den konservativa regeringen igenom sin *Commonwealth Immigration Act*. Den innebar en kontrollerad invandring från samväldesländerna. Om man inte hade ett brittiskt pass eller kunde visa att man var född i landet var man nu tvungen att inneha en specifik arbetsvouchert för att garanterat få stanna i Storbritannien.²⁴ Beslutet var omstritt bland oppositionen och the Labour Party ställde sig mot det. Däremot förändrades den oppositionen efter valet 1964 när de själva blev regeringsparti och valresultatet hade visat att de parlamentsledamöter som varit mest framstående kritiker till den nya lagen hade förlorat sina platser i parlamentet. Det fick partiet att tänka om och införde själva ytterligare restriktiva åtgärder 1965 angående invandringen.²⁵

1968 höll den konservativa oppositionsledamoten Enoch Powell ett kontroversiellt tal inför sitt eget parti angående migrationen till Storbritannien. Talet gav uttryck för rädslan av att det brittiska landet skulle förlora hela sin identitet på grund av den stora invandringen. Det innehåller en domedagstematik om hur landet är under förfall och faran med att ta in ett stort antal migranter till landet. Han ger flera exempel på hur samhället är under hot från invandrare som terroriserar brittiska områden och gör det osäkert för vanliga brittiska medborgare.²⁶ Talet blev känt som *the River of Blood*

²² Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 196

²³ Webster, Wendy, s. 15-16

²⁴ Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 196

²⁵ The National Archives, "Commonwealth Immigration control and legislation", *The Cabinet Papers 1915-1986*, 2010-1-1.

²⁶ Webster, Wendy, s. 16

speech efter Powells sista avslutande referens ‘As I look ahead, I am filled with foreboding; like the Roman, I seem to see "the River Tiber foaming with much blood” ‘.²⁷ Powell fick utstå mycket hård kritik från regeringen som kallade hans uttalande för legitimerande av rasism och hans egen partiledare uteslöt honom från oppositionskabinetten. I landet i övrigt verkade det som att det var en splittrad opinion då många avfärdade honom helt medan andra nästan såg honom som en martyr som blivit orättvist behandlad.²⁸ Med allt det sagt skall det sägas att ytterligare åtstramningar gjordes 1968 av Labour regeringen för att minska invandringen till Storbritannien.²⁹

När de konservativa återtog makten i landet fick man igenom de ytterligare restriktiva åtgärder som man strävat efter en längre tid. 1971 instiftas en ny *Immigration Act* som kom att ses av många som en definitiv vändningspunkt för den brittiska migrationspolitiken. I den nya lagstiftningen gjorde man nu en tydlig skillnad på en brittisk medborgare och någon som var samväldsinvånare. Hade man inga tydliga band till Storbritannien ansågs man nu helt och hållet som en alien. De som hade rätt till att stanna och bo i Storbritannien kallades för *patrialer*, vilket betydde att man hade minst en förälder eller en mor- o farförälder som var född i landet. Det fick konsekvenser för många icke-vita som nu blev ett väldigt få antal som fick stanna jämfört med de som var vita. Staten fick också större befogenheter till deportering och ett betydligt striktare arbetstillståndssystem ersatte vouchersystemet. Patrialkravet ansågs av oppositionella röster som ett rasistiskt tilltagande men det svarade den konservativa regeringen på genom att säga att det handlade om familjekopplingar och inte alls om ras.³⁰

Margaret Thatcher blev vald till oppositionsledare 1975 och hon kom med en än mer restriktiv migrationspolicy till det konservativa partiet. Partiet ville begränsa invandringen allt mer och det uttryckte Thatcher tydligt i ett uttalande under valkampanjen 1978 där hon uttryckte sympati för landets växande invandrings kritiska opinion och förståelse till National Fronts framväxt och för rädslan att landet blir översvämmat

²⁷ Powell, Enoch, 20 april 1968, “Rivers of Blood Speech”, Conservative Association Meeting, Birmingham.

²⁸ Whipple, Amy, ‘Revisiting the “Rivers of Blood” Controversy: Letters to Enoch Powell’, *The Journal of British Studies*, vol. 48 no. 3, 2009, s. 717.

²⁹ The National Archives, 2010-1-1.

³⁰ Fomina, Joanna, “Immigration Policy Debates and their Significance for Multiculturalism in Britain”, *Polish Sociological Review*, issue 169, 2015, s. 60.;Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 197

av invandringen av människor från andra kulturer.³¹ De konservativa vann valet 1979 och införde 1981 som utlovat än mer restriktiva åtgärder för medborgarskap i Storbritannien som skulle i sin tur påverka invandringen. *The Nationality Act* innehöll främst en ny uppdelning av samväldets medborgarskap. Det delades upp i tre delar som var det brittiska medborgarskapet, brittiskt beroende territoriellt medborgarskap och det brittiska överhavsmedborgarskap. Endast det brittiska medborgarskapet gav rätt till att stanna och bo i Storbritannien. Det den konservativa regeringen skapat med den här lagstiftningen var en klarare definition av det brittiska medborgarskapets innebörd.³²

Trots alla restriktiva lagstiftningar fortsatte invandringen under åttiotalet och ökade en del under slutet av årtiondet och in på nittiotalet. Karaktären av vilka som invandrade skiljde sig allt mer från tidigare fall. Under början av nittiotalet riktades därför debatten om en del. Asylinvandringen blev under det här årtiondet den dominerande frågan inom migrationspolitiken. Antalet asylsökande hade ökat markant i jämförelse med annan migration de här åren. Därför såg den konservativa regeringen ett behov av att hantera det här inflödet av människor genom nya lagstiftningar. 1993 infördes *Asylum and Immigrations Appeals Act* som garanterade för första gången människor rätten att söka asyl när de ansökande tagit sig till brittisk mark. Den här liberala reformen följdes i lagstiftningen av flertalet restriktiva åtgärder. Alla asylansökande skulle nu dokumenteras med fingeravtryck, korta uppehållstillstånd för de som vill studera reglerades hårdare och en snabbare och effektivare hantering av falska asylsökande. Den tillsatte svåra straff för flyg- och båtbolag som tog med sig individer som inte hade tillstånd att ta sig till Storbritannien.³³

Den konservativa dominansen i brittisk politik under den här perioden påverkade det politiska samtalsklimatet. Regeringen drogs allt mer åt höger och under 1994-95 pågick allt mer kampanjande för en ytterligare restriktiv lagstiftning. Flera röster höjdes om behovet av en kontrollerad invandring för att skapa goda rasliga relationer. Under de här åren börjar begreppet uppfattningen kring den falska invandraren och den *ekonomiska* migranten att cementeras. Det blev allt vanligare i det brittiska samtalet att tala

³¹ Bale, Tim, "More and More Restrictive - But Not Always Populists - Explaining Variation in the British Conservative Party's Stance on Immigration", *Journal of Contemporary European Studies*, vol. 21 no. 1, 2013, s. 31. ; Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 197.

³² Fomina, Joanna, s. 60, 65.

³³ Andonian, Bernard, "UK Immigration and Asylum: the 1993 and 1996 Acts", *International Legal Practitioner*, vol. 22 no. 1, 1997, s. 15. ; Kaye, Ronald, "The politics of exclusion: the withdrawal of social welfare benefits from asylum seekers in the UK", *Contemporary Politics*, vol. 5 no. 1, 1999, s. 26.

om asylsökande som människor sökandes efter bättre ekonomiska livsförhållanden snarare än flykten från krig och förföljelse. Labour ställde sig först mot regeringens hållning och menade att de spelade raskortet för att vinna populistiska poäng. Dock närmade sig partiet regeringens hållning allt mer under Tony Blairs ledning och inför kommande val. Ett veto skulle läggas i EU mot alla former av förslag som rörde nationell gränskontroll och invandring. Blair sade också att partiet motsatte sig all form av falsk invandring och uppmärksammade behovet av en allt tuffare migrationspolitik.³⁴ 1996 införde den konservativa regeringen en ytterligare *Asylum and Immigration Act* som endast lät asylinvandrare få del av välfärdsystemet om de sökte asyl vid första ankomstdag.³⁵

Under början av 2000-talet handlade mycket av Labour regeringens hållning till invandring om hur den skulle kontrolleras för att vara värdefullt för Storbritannien. De anrättade en mer liberal hållning till utbildad arbetskraftsinvandring i olika sektorer. Både i högt utbildad arbetskraft men också i lägre utbildad arbetskraft i ett försöka att motverka *illegal* invandring. Samtidigt som en liberal hållning hölls till denna typ av invandring infördes ytterligare restriktiva regleringar mot asylsökande och illegala invandrare under 2000-talet. Mycket på grund av press från media, opinion och opposition. Genom olika antiterrorlagar som tillkom precis innan och direkt efter 11 september 2001 började man allt mer koppla ihop begreppen terrorism och invandring i samtalet kring nationell säkerhet. Under 2005 var frågan om invandring en av de största i parlamentsvalet.³⁶ Regeringen bemötte den växande opinionen genom att införa flertalet lagändringar under 00-talet. 2002 infördes *Nationality, immigration and Asylum act* som innebar nya striktare kontroller för inkommande asylansökningar och tog bort finansiella stöd till barnlösa asylsökanden som inte ansökt direkt vid ankomst. År 2004 och 2006 infördes två lagstiftningar som ökade kontrollen över de asylsökande och ökade befogenheterna för staten att deportera och övervaka nekade asylsökande. De introducerade också separata procedurer efter vilka nationaliteter de ansökande har.³⁷

2000-talet är också ett årtionde då invandringen från EU:s medlemstater blir en allt större fråga. Efter EU:s utvidgning 2004 mot Östeuropa flyttade många från exem-

³⁴ Kaye, Ronald, 27-8, 30-2, 36-8

³⁵ Fomina, Joanna, s. 61

³⁶ Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, s. 200-202

³⁷ Fomina, Joanna, s. 61

pelvis Polen till Storbritannien. Labour uppskattade att runt 13000 migranter skulle komma till Storbritannien och därmed ingen stor invandring. En opinion växte fram under årtiondet mot invandringen från andra EU-länder och främst då Östeuropa efter att det visade sig att de hade underskattat mängden som kom. Det är en retorik som handlar om hur östeuropéerna kommer för att ta brittiska arbetares jobb och hur de utnyttjar landets generösa välfärdssystem. Begreppet *välfärdsturist* har under 2000-talet blivit ett vida använt begrepp bland de invandringskritiska rösterna. Det trots att lagar angående tillgång till välfärd redan är restriktiva. Migranterna måste till exempel ha arbetat minst ett år för att få tillgång till att söka bostad i Storbritannien.³⁸ Labours partiledare Gordon Brown sade i ett uppmärksammat uttalande 2008 att brittiska jobb främst skall gå till brittiska medborgare.³⁹ Missnöjet med denna typ av invandring visade sig särskilt tydligt under 2013 års regionsval då UKIP, ett parti kritiskt mot både EU-medlemskap och invandring fick genomsnittligt 26 procent av de totala rösterna.⁴⁰

David Cameron har under sin regeringstid varit fortsatt restriktiv i både retorik och policy gentemot EU-migranternas invandring. Cameron har fört en politik med viljan att hindra de som inte tillför något genom att göra det svårare för EU-medborgare att skaffa bostad, sjukvård och sociala bidrag.⁴¹ Den brittiska regeringen införde *Immigration Act 2014* under 2014 där de införde ett ansvar för hyres- och bostadsvårdare att rapportera kring deras boendes migrationsstatus för att på det sättet hitta illegala migranter.⁴² Migranter som planerar att stanna längre än sex månader måste betala en viss avgift mellan 150 till 200 pund per år för att få tillgång till NHS.⁴³ En central bestämmelse i lagen är under del 2 artikel 117B som handlar om hur folklig opinion skall ha inflytande i frågor kring frågor som rör artikel 8 i ECHR som bland annat rör rätten till respekt för sitt privat och familjeliv.⁴⁴

³⁸ Hignett, Kelly, "Fearing the East? European Immigration in the UK", *New Eastern Europe*, issue 3, 2013, s. 104-108.

³⁹ Brown, Gordon, 24 september 2007, "Gordon Brown's Leader's Speech", Bournemouth.

⁴⁰ Hignett, Kelly, s. 106.

⁴¹ Hignett, Kelly, s. 106-107.

⁴² Immigration Act 2014, Ch. 22. Part. 3. s. 20. 2014; Immigration Act 2014, Ch. Part. 3. s. 21., 2014; Immigration Act 2014, Ch. 22. Part. 3. s. 32. 2014.

⁴³ Immigration Act 2014, Ch. 22. Part. 3. s. 38. 2014.

⁴⁴ Immigration Act 2014, Ch. 22. Part. 2. s. 19., 2014.

4 Den brittiska migrationsdebatten

I det här kapitlet kommer jag först ha ett avsnitt där jag presenterar det genomgående politiska innehållet bland tidningarna tillsammans med politikernas uttalanden. Efter det kommer jag att applicera Bridget Andersons teori *värdesamhället* på materialet i den utsträckning som den går att applicera. Där teorin inte kan förklara delar av materialet kommer jag att ta upp detta i den avslutande delen av uppsatsen.

4.1 Analys

Den mediala debatten domineras under perioden 14 dec 2012 till 3 december 2015 av frågor och diskussioner främst rörande migration från andra EU-stater. Främst handlar det om de som tar sig till Storbritannien från de östra delarna av Europa. Ledarsidorna tar också upp en debatt kring flyktingar och migranter från andra delar av världen men det är något mindre. Det ger självklart de olika ledarsidorna möjlighet att även debattera EU som organisation och fenomen. Under 2014 kom reglerna som tidigare hindrat delar av Östeuropas befolkning att kunna röra sig fritt till bland annat Storbritannien för att arbeta att upphöra. Mycket av diskussionerna kretsar därför kring det här ämnet och mycket kring hur många migranter det är som kommit till Storbritannien det senaste decenniet och hur många det kommer årligen. Netto-migrationen är ett ämne som diskuteras i tidningarna och som har dominerat stora delar av Tories politik sedan de hamnade i regeringsställning 2010. Tidningarna kan ha helt olika uppfattning av statistikens betydelse men som begrepp och diskussionsämne har den en självklar plats i själva politiska debatten. En historisk händelse som alla tidningarna tar upp och enas vid som en central orsak till hur situationen ser ut idag är 2004 års missräkning. Oavsett vilken hållning tidningarna har ses år 2004 som en avgörande händelse då Labour felaktigt uppskattade att endast 13000 människor skulle invandra till landet efter EU:s utvidgning österut.

The Independent och The Guardian skriver att en del av ansvaret för den skeptiska inställningen som många har till migration är Labours efter deras totala missräkning.

Därför bör mainstreampolitikerna förstå olika inställningar utifrån den här historiska kontexten då människor uttrycker en oro inför den eventuella nya migrationen av rumäner och bulgarer. The Guardian skriver även att Labour måste erkänna sina tidigare misstag under 2004 men inte låta det påverka att man som parti faller in i en allt mer restriktiv riktning likt Tories.⁴⁵ I båda sina tal erkänner också Ed Miliband forna misstag som hans parti har gjort angående migration till Storbritannien. De underskattade påverkan från den stora migration som ägt rum efter utvidgningen av EU och globaliseringens påverkan.⁴⁶ The Daily Mail skriver genom att referera till före detta utrikesminister för Labour Jack Straw också om den regeringens felkalkyleringar. Det och valet av att inte göra vissa reservationer under EU:s utvidgning till åtta östeuropeiska stater var ett enormt misslyckande. Ett misslyckande som lett till att samhället idag befinner sig i en social förvirring.⁴⁷ Ledarsidan på The Telegraph skriver också att Labour gjorde ett helt avgörande misstag 2004 vilket har lett till att Storbritannien förlorade sin kontroll över migrationen och har lett till en massinvandring. En massinvandring som lett till stora samhällsproblem i till exempel sjukvårdssystemet, bostadssituationen och skolorna.⁴⁸

De konservativa tidningarna håller en väldigt skarp ton gentemot EU-migrationen och försvarar oftast koalitionsregeringens restriktiva åtgärder och retorik. Tidningarna är samtidigt kritiska mot regeringen då de kräver ytterligare åtstramningar och förändringar inom migrationspolitiken. The Telegraph View lyfter fram i sin artikel *Immigration and the limits of the possible* från den 25 mars 2013 efter att David Cameron har hållit tal samma dag att regeringen har gjort positiva hårda policyframsteg på området sedan regeringsskiftet 2010. Genom olika åtgärder riktade mot studentvisum med falska intentioner och att de har fått ner netto-migrationen men att det är långt ifrån tillräckligt. De är missnöjda med att regeringen inte hanterat välfärdsturismen mer effektivt och skriver att hälsominister Jeremy Hunt har helt fel siffror kring vad välfärdsturismen kostar för sjukvården i landet.⁴⁹

⁴⁵ Editorial, "Immigration: facts not fiction", *The Guardian*, 25 mars 2013; Editorial, "'Benefit Tourism' – real or hyped – must be tackled", *Independent*, 4 mars 2013; Editorial, "Managed properly, immigration makes our country richer. But the best argument for it is moral, not economic", *The Independent*, 24 april 2014.

⁴⁶ Miliband, Ed, 18 april 2015; Miliband, Ed, 22 juni 2012.

⁴⁷ Daily Mail Comment, "A million of our young out of work, dictatorship in Brussels and why Mr Cameron can no longer ignore the people on migration", *The Daily Mail*, 22 november 2013.

⁴⁸ The Telegraph View, "Labour has no right to lecture on migration", *The Telegraph*, 14 december 2012.

⁴⁹ The Telegraph View, "Immigration and the limits of the possible", *The Telegraph*, 25 mars 2013; David Cameron, 25 mars 2013.

The Telegraph men även The Daily Mail beskriver upprepade gånger i sina artiklar hur den så kallade välfärdsturismen innebär oerhörda kostnader för det brittiska samhället. Migranter i svärmar som The Daily Mail uttrycker det likt Margaret Thatcher 1978 kommer och översvämmar Storbritannien och påfrestar landets generösa samhällssystem. Mycket på grund av EU:s avreglerande av arbetsrätten för migranter från senaste medlemsstaterna är det stort fokus från tidningarna på främst migranter därifrån.⁵⁰ ”The Tories have had some success at restricting legal migration since 2010, but there is a new wave coming which threatens to swamp their good work. Tens of thousands – possibly hundreds of thousands – of Romanians and Bulgarians are expected to arrive next year, when they will be given full working rights”.⁵¹ De beskriver en oro över att en ytterligare stor mängd människor skall komma för att söka arbete i landet och det är de stora löneskillnaderna som är en stor faktor till det. ”The average wage in Britain is about £26,000 a year, compared with just over £3,000 in Bulgaria and £4,000 in Romania. It’s utterly unsurprising that, when the Mail visited both countries recently, there were huge queues at recruitment centres for British hotel chains, fast-food firms and the NHS”.⁵² Här beskriver The Daily Mail hur Storbritanniens höga löner skapar långa köer inte bara till olika arbetssektorer men också det brittiska sjukvårdssystemet. Tidningen skriver att den arbetsrättsliga öppningen gör det möjligt för 29 miljoner nya människor att ha Storbritannien som arbetsplats. De framställer de rumänska och bulgariska migranterna som en enorm massa med människor som kommer för att ta arbeten i Storbritannien. Genom att ställa lönerna mot varandra på det sättet som The Daily Mail gör indikerar man också att brittiska arbetares löner kan vara hotade då de här människorna är vana vid betydligt lägre lön.

De kritiserar därför regeringen ytterligare i samma artikel angående integrationsminister Mark Harpers uppskattning om att invandringen till Storbritannien inte kommer vara alls stor efter 2014 års EU-avregleringar. ”In doing so, he ignored hard empirical evidence that a new wave of immigration is about to take place that will place huge strain on our already stretched schools, hospitals and housing”.⁵³ Man kan se att de syf-

⁵⁰ Daily Mail Comment, “Border failings keep Britain a ‘soft touch’”, *The Daily Mail*, 23 augusti 2013; Daily Mail Comment, “EU migrants and the need to curb benefits”, *The Daily Mail*, 1 april 2014.

⁵¹ The Daily Mail, 23 augusti 2013.

⁵² The Daily Mail, 22 november 2013.

⁵³ The Daily Mail, 22 november 2013.

tar här tillbaka till Labours misstag och genom att slå undan regeringens uppskattning i en vilja att det inte får göras igen då det har stora effekter på samhället.

The Telegraph fyller i den beskrivningen som The Daily Mail gör på området genom att förtydliga att det brittiska välfärdssystemet fungerar som en dragningskraft för ekonomiska migranter från både EU och resten av världen. ”There are several matters that need to be addressed. First, the so-called “pull factors” that draw economic migrants to the UK – notably healthcare free at the point of delivery and generous benefits – have only partly been dealt with”.⁵⁴ De fortsätter sedan resonemanget med att återge inrikesminister Theresa Mays uttalande om att regeringen måste ta till åtgärder som slutar upp med att få migranter att se Storbritannien som Europas Eldorado.⁵⁵

The Telegraph skriver och samtycker med David Cameron på flera punkter att regeringen gör mycket för att förhindra att fripassagerare utnyttjar den fria rörligheten och tycker det är bra att de istället lockar till sig de människor som kan göra verklig nytta för samhället.⁵⁶ I sitt tal från den 25 mars 2013 säger David Cameron att Storbritannien är ett land med historiska liberala värden som han menar är ett öppet, mångfaldigt och välkomnande land som han är stolt över. Men utan en kontrollerad invandring och en stark gräns kommer alla positiva tillgångar som migrationen gett landet att försvinna in i glömska. Han håller fast vid att den förra regeringens politik hade en alldeles för generös invandring och att systemet var utom kontroll. Netto-migrationen behöver sänkas från hundra tusentals till tiotusentals och genom att lyckas med det kommer regeringen också att ge Storbritannien nytta av migrationen. Cameron vill välja de som kan ge Storbritannien mest nytta och vill säkerställa att de smartaste och de bästa samt folk som landet verkligen behöver kommer till Storbritannien. Människor med entreprenörstalanger som kommer för att skapa de brittiska jobb som landet så väl behöver.⁵⁷

Även Ed Miliband resonerar kring att välfärdssystemet är under press och att staten måste kräva mer från migranterna om de skall ha rätt till de bidrag och förmåner som det brittiska systemet är grundat på. Especially to our sense of community and the common life we live together. So the next principle is restoring the traditional value of contribution. It’s the principle that our welfare state was founded on.⁵⁸ “A badge of citi-

⁵⁴ The Telegraph View, “We must get serious about the migrant crisis”, *The Telegraph*, 25 juni 2015.

⁵⁵ The Telegraph, 25 juni 2015.

⁵⁶ The Telegraph, 25 mars 2013.

⁵⁷ David Cameron, 25 mars 2013.

⁵⁸ Miliband, Ed, 18 april 2015; Miliband, Ed, 22 juni 2012.

zanship. An ideal the British people rightly value: paying in before you take out. Fair rules means that entitlement to benefits needs to be earned. You should contribute before you claim”.⁵⁹

Det här sättet att resonera som The Telegraph, The Daily Mail och David Cameron gör målar upp en bild av hur samhället är på väg att överbelastas av människor som kommer endast för att leva av landets välfärdsresurser. Genom att använda begrepp som fripassagerare eller välfärdsturism beskriver inte bara de migranter som oönskade *icke-medborgare* utan också definierar vad som är en *misslyckad medborgare*. David Cameron tillsammans med Ed Miliband, The Telegraph och The Daily Mail representerar den *gode medborgaren* och de delar in migranter i olika kategorier och förklarar vilka som passar in i Storbritanniens *värdesamhälle* och hur bara de migranter som de *goda medborgarna* tolererar och anser vara *toleranta medborgare* som de har nytta av är välkomna. Alla andra som inte passar in i dessa kategorier är oönskade *icke-medborgare* som inte gör Storbritannien någon som helst nytta.

Netto-migrationen räknas ut genom människor som kommer in i landet och människor som flyttar ut ur landet oavsett nationstillhörighet eller vilken status man innehar. Därför initierar David Cameron med sitt mål att sänka netto-migrationen från hundratusentals till tiotusentals som att alla människor som inte passar in i de liberala värdena för migranterna även gäller den egna befolkningen. Därför kan briter som är arbetslösa och som lever på bidrag som en jämförelse med den oönskade *icke-medborgaren* och anses vara en *misslyckad medborgare* som också kan flytta iväg för att på det sättet sänka netto-migrationen. Däremot skriver The Telegraph “tougher restrictions have been introduced, including controls on bogus student visas, and net migration is down by a quarter (although that is admittedly partly due to increased emigration)”⁶⁰, där parenteserna säger att anledningen till att netto-migrationen har gått ner är på grund av att brittiska medborgare har flyttat ifrån Storbritannien. Det indikerar att regeringens arbete inte är tillräckligt och att det inte är netto-migrationen i sig som är problemet. Inte tillräckligt många oönskade *icke-medborgare* hålls utanför landets gränser. Även användningen av att migranterna skall skapa brittiska jobb som ett kriterium för att vara en skicklig entreprenör är att tilltala de röster som säger att migranterna tar jobb från den

⁵⁹ Miliband, Ed, 18 april 2015.

⁶⁰ The Telegraph, 25 mars 2013.

inhemska befolkningen. Vilket The Daily Mail resonerar kring i sina artiklar om de bulgarer och rumäner som kommer för att ta jobb i Storbritannien.

De liberala tidningarna motsäger sig de konservativas men också mycket av Ed Milibands beskrivning av situationen. Han beskriver att migrationen har påverkat Storbritannien både positivt och negativt. Ekonomin har gynnats men att arbetsmarknaden har påverkats negativt genom att för många företag anställer migranter istället för inhemsk arbetskraft. Det har i sin tur lett till att löner i landet pressas ner och arbetsvillkoren på arbetsplatserna har inte bara påverkat migranter utan även den inhemska arbetaren.⁶¹

The Guardian och The Independent har en annan berättelse av hur migranterna påverkar det brittiska samhället och hur Storbritannien borde anamma migration istället. The Independent skriver genomgående i sina artiklar att migranterna snarare gör Storbritannien till ett rikare land ekonomiskt och menar att tack vare migranternas vilja att ta sig till landet och sedan arbeta har ökat tillväxten. De beskriver migranter som hårt arbetande och flitiga människor som inte går på bidrag och som tillför snarare än att de lever på det brittiska samhällets resurser.⁶² The Independent uppmanar regeringen i en artikel från 2015 att de istället för att se migration som en börda istället skall titta på ekonomisk fakta och se migrationen som en framgång tillsammans med sin egen politik. ”The UK’s economy grew faster in 2014 than any other European nation’s, and our unemployment levels remain low. That is why the number of immigrants from within the EU rose by a quarter in the past year to 269,000”.⁶³ De menar att regeringen borde se den ökade invandringen snarare som en framgång för sin egna ekonomiska politik.

Ben Chu fortsätter resonemanget i sin artikel genom att påpeka en motsägelse hos regeringen där man hyllar sin egen ekonomiska politik för att ha den lägsta arbetslösheten på väldigt länge med rekordlåga siffror men att de samtidigt pratar om hur migrantarbetarna sparkar ut brittiska arbetarna från arbete. Han påtrycker även att oron för migrationen handlar om vilken effekt den har på välfärden och landets infrastruktur men

⁶¹ Miliband, Ed, 18 april 2015.

⁶² Editorial, “Stop all the demonizing of new EU migrants”, *The Independent*, 17 januari 2013; *The Independent*, 4 mars 2013.

⁶³ Editorial, “Ifs and buts: The Tories should forget their impossible immigration pledge and simply take asylum-seekers out of the equation”, *The Independent*, 28 augusti 2015.

att det i sin tur snarare handlar om avsaknaden av satsade resurser på det området än att det är kostnaden för migrationen i sig som är orsaken till den oron.⁶⁴

Jeremy Corbyn säger i sina uttalanden kring migration att det inte är migranterna som är de som skall ha skulden för de samhällsproblem som Storbritannien står inför. Utan migranternas bidragande till det brittiska samhället skulle många delar av det inte fungera som till exempel NHS som är beroende av deras arbetskraft.⁶⁵ De är hårt arbetande människor som generellt betalar mer skatt och tar mindre bidrag än resten av samhället. Det är därför inte de man skall titta efter för att hitta orsaker till problemen. Det är dem som är en del av lösningen. Han menar att de som känner oro för migrationen i landet grundar sig i oron för bostäder, välfärden och att ha ett arbete med en lön som går att leva på. Corbyn menar att systemet som man lever under har tillåtet landets inkomster gå från arbetare till de allra rikaste i Storbritannien. Det är där som problemen finns inte hos migranterna⁶⁶

The Guardians ledarsida håller med i mycket av den här beskrivningen som The Independent och Jeremy Corbyn gör. ”...new migrants are younger and generally better educated than British workers, and (by implication) take the kind of self-employed and part-time work that might deter others. Warwick Institute for Employment found migrants were extremely active job hunters working below their qualification levels. Banning migrant workers would be bad for employers, without doing anything for the unemployed”.⁶⁷ I en av artiklarna från 2013 skriver de bland annat att oron för migrationen i landet inte är svår att förstå då regeringar i Storbritannien under flera års tid har stramat åt den offentliga ekonomin. Det har i sin tur skapat en oro för tillströmningen av nya människor i landet när det finns mindre kvar för folket att dela på. Ukips ökning i opinionssiffrorna berättar om en opinion som är missnöjd med politiken och det svarar regeringen med att strama åt migrationspolitiken hårdare. The Guardian menar likt The Independent att det är helt fel att genomföra en sådan politik. De menar

⁶⁴ Chu, Ben, “Immigration is good for growth, so why is the public so hostile to it?”, *The Independent*, 3 december 2015.

⁶⁵ BBC News, 25 september 2015; The Mirror, 27 Augusti 2015.

⁶⁶ The Mirror, 13 oktober 2014.

⁶⁷ Editorial, “Migration: keep calm and tell the truth”, *The Guardian*, 31 juli 2013.

också att en restriktiv politik är den politik som snarare kostar samhället pengar. Bland annat genom allt fler rättsärenden kommer påfresta det brittiska rättssystemet.⁶⁸

“In particular, mainstream politicians need to articulate the positive cultural and economic benefits of migration and not simply demonise either migrants or their impact. The overwhelming proportion of migrants comes to this country to work, create wealth and pay taxes, not to live off benefits to which they are not automatically entitled or seek treatment on the NHS on which, as predominantly young people, they do not greatly depend”.⁶⁹ Precis som The Independent skriver The Guardian att migranterna snarare gynnar det brittiska samhället än att de kostar samhällsresurser. De båda erkänner dock i artiklarna att det finns en nödvändighet ändå att hantera vissa frågor som regeringen har tagit upp. The Guardian skriver att välfärdsturismen, illegalt arbete och restriktiva åtgärder för bidragberättigande är viktiga frågor men det är svårt att genomföra åtgärder som är tillräckligt rättvisa och detaljstyrda. Därför behövs en vidare diskussion kring migrationens positiva delar snarare än de negativa.⁷⁰ The Independent är ändå inne på samma spår och säger att det är självklart att man måste ta tag i bidragsberörighetstiden för de migranter som väljer att komma till Storbritannien. Därför bör tiden tills dess att en migrant blir behörig till att få olika sorters välfärdsrättigheter förlängas. De nämner direkt efter det att det även måste satsas ytterligare resurser på infrastruktur och andra samhällsbärande områden som t.ex. sjukvården.⁷¹

De liberala tidningarna och Corbyn vill måla upp en positiv bild av migrationen till Storbritannien. Majoriteten av migranterna som kommer är unga och friska. De kommer till landet för att arbeta, betala mycket i skatt och de lever inte på bidrag. Vilket till exempel The Guardian även lyfter fram genom att påpeka att migranterna inte har automatisk rätt till bidrag enligt lag. Genom att porträttera migranter som unga och friska vill de båda tidningarna lyfta fram som exempel på att de inte heller söker sjukvård i hög utsträckning. I den här beskrivningen försöker de som *goda medborgare* att beskriva migranterna som *tolererade medborgare* för att på det viset ta avstånd och distansera dem från *icke-medborgare*. Genom att redogöra för vad som gör migranten till

⁶⁸ The Guardian, 25 mars 2013; Editorial, “A hostile environment: Immigration and British politics”, *The Guardian*, 13 oktober 2013; Editorial, “The Guardian view on immigration: Worried towns, hollow promises”, *The Guardian*, 16 oktober 2014.

⁶⁹ The Guardian, 25 mars 2013.

⁷⁰ The Guardian, 25 mars 2013.

⁷¹ The Independent, 17 januari 2013.

en *tolererad medborgare* gör att tidningarna befinner sig i samma diskurs som de konservativa. Samtidigt som den *tolererade medborgaren* framställs beskriver de samtidigt vad som gör en officiell medborgare till en *misslyckad medborgare*. De officiella medborgarna kan precis som migranterna befinna sig inom *tolererade medborgare* men också falla ur i en annan kategori och anses vara *misslyckade medborgare*. De får samtidigt som migranterna beskrivs av dessa goda liberala egenskaper sina kriterier uppstakade för sig. Det är inte migranterna som kostar pengar för välfärden utan det är de officiella medborgarna som kostar. För att vara en *tolererad medborgare* är du inte arbetslös, sjuk och eller är en individ som är beroende av statens bidrag. Då riskerar man att ses som en *misslyckad medborgare*.

Lika mycket som migration diskuteras i tidningarna diskuteras även EU i bakgrunden och är tätt sammanknutet till debatten kring migration. Dels är det såklart en naturlig sak att göra då Storbritannien är en del av det europeiska samarbetet och är mer eller mindre bundna av lagar och regler därifrån. En extra faktor till att EU är så tätt sammanknutet till migrationsfrågorna är att unionen i sig är och har varit en väldigt infekterad fråga i Storbritannien under lång tid. Under 2016 kommer det även att vara möjligt för Storbritannien att hålla en ny omröstning kring sitt medlemskap. Som David Cameron tidigare har lovat skall han säkerställa en omförhandling med EU innan omröstningen sker. Centralt för den omförhandlingen skall vara enligt Cameron att förhandla fram ett nytt system för migranternas välfärdsrättigheter.⁷² Därför är också frågan kring EU en viktig del av debatten om migration. Den inomeuropeiska invandringen har störst plats i tidningarna, främst under åren 2013 och 2014. Det sker däremot en ökning av uppmärksamhet från tidningarna av en utomeuropeisk invandring ju närmare hösten 2015 man kommer då flyktingsituationen i Europa har uppmärksammats som allt mer akut. Det faller sig mer naturligt för kritiken om EU som institution att ligga mer i ett sammanhang och i en bakgrund i artiklar som främst skildrar EU-migrationen. Men jag menar att kritiken och diskussionen blir mer tydlig kring EU när den utomeuropeiska invandringen diskuteras i tidningarna. Med utomeuropeisk invandring menas invandring från stater utanför EU men om inget annat nämns kommer de vidare i den här uppsatsen kallas för *migranter* eller *flyktingar* som de även gör i tidningarna.

⁷² Cameron, David, 21 maj 2015.

Kopplingen mellan utomeuropeisk invandring till Storbritannien och EU är främst tydlig i The Telegraph och The Daily Mail. The Telegraphs ledarsida skriver den 21 juli 2015 att det europeiska systemet fallerar fullständigt då de yttre gränserna inte längre uppehålls. Tack vare Schengenavtalet och att inga andra länder längre följer Dublinförordningen tillåts stora mängder av migranter att passera landsgränser för att ta sig till Calais och sen vidare till Storbritannien. Detta skriver tidningen är oerhört kostsamt för Storbritannien. "If all the migrants gathered in Calais were allowed across the Channel then Britain would have to bear the considerable cost of processing asylum applications, though since many are principally looking for work they would simply disappear into the black economy".⁷³ Det är en fortsatt beskrivning av migranten som en ekonomisk migrant som inte flyr undan lidande utan det är främst arbete och en bättre levnadsstandard som är orsaken. Den beskrivelsen går hand i hand med vad de skrev i artikeln från 2012. I den artikeln gör The Telegraph ett resonemang om hur nöjda den brittiska befolkningen var med migrationspolitiken under 1980-talet men hur Sovjets fall, EU:s växande inflytande och dess vilja att inkludera stater i öst under 1990-talet ledde till ett stort inflöde av ekonomiska migranter. Migranterna hävdade att de var genuina flyktingar som flydde undan förföljelse och krig men i själva verket ljög de om sin asylstatus. På grund av en alldeles för generös migrationspolitik under Labours regeringstid på 1990-talet tillåts dessa falska asylsökande stanna i landet.⁷⁴

I The Telegraph skriver Boris Johnson att han har en hälsning till alla de som säger att Storbritannien inte tar sitt ansvar för den humanitära krisen som råder i världen. Storbritannien är det land som bidrar mest till humanitära insatser i Syrien. De var också det land som ville stödja oppositionen i Syrien innan de blev förlorade i extremism. Han beskriver flyktingarna vid Europas gräns i Ungern som överrepresenterade av unga friska män som vill komma till Europa för att arbeta istället för att söka skydd. "Look at those crowds tramping out of the railway station in Hungary. They seem to be composed overwhelmingly of young, able-bodied men – people who are in search of a more prosperous future – and it is neither callous nor lacking in compassion to say that many of them are arriving in Europe as economic migrants. We need, therefore, to be very

⁷³ The Telegraph, 25 juni 2015.

⁷⁴ The Telegraph, 14 december 2012.

careful about the signals that we are sending.”⁷⁵ Han skriver att EU och Storbritannien måste vara försiktiga med vilka signaler som man skickar genom att ha en allt för generös flyktingpolitik. Det är inte bra att uppmuntra människor i EU:s närområde att lämna sina länder för att ta sig till Europa som ekonomiska migranter. Han menar att mer resurser skall läggas på närområden och i flyktingläger för att hjälpa människor.⁷⁶

Johnson för också ett resonemang kring migration och EU:s roll i sin artikel i *The Telegraph* från den 25 augusti 2013 där han förespråkar en ny strategi för koalitionsregeringen. Han gör en historisk återblick och ser på det brittiska samväldets mindre inflytande i brittisk politik och EU:s stora inflytande är ett stort misslyckande. Han skriver att Storbritannien har svikit sin relation till samväldes länder som Australien och Nya Zealand. Storbritannien borde återuppta samväldets roll i världen och ersätta EU med det. Resonemanget han för handlar om att länder som Australien har mer kulturellt gemensamt med Storbritannien på alla möjliga plan än vad de till exempel har med ett land som Frankrike. Med Australien delar de det brittiska kulturarvet genom flera saker som till exempel Jamie Oliver, språket, cricket, musiken, humorn och de har samma syn på världen. Därför tycker Johnson att det är en skam att en australiensare inte kan åka till Storbritannien som den vill för att arbeta medan en person från exempelvis Polen kan göra det.⁷⁷

The Daily Mail menar att EU-systemet har misslyckats att upprätthålla de regler som följer av Dublinförordningen som innebär att de asylsökande skall skickas tillbaka till det land de först nådde när de kom till EU. Därför tvingas det brittiska systemet att hantera dem som genuina flyktingar och de tillåts därför stanna i landet.⁷⁸ Det menar tidningen är otroligt kostsamt för Storbritannien och deras suveränitet är hotad. ”The unaccountable, unelected, fraud-ridden EU — which makes a mockery of our right to rule ourselves, continues to strangle businesses with red-tape, wastes billions of pounds of taxpayers' money and prevents us from controlling our borders — has been totally ignored”.⁷⁹ De lyfter också fram att Storbritannien är ett land som alltid tagit emot flyk-

⁷⁵ Johnson, Boris, “The Britain-basher’s moral outrage will not solve this migration crisis”, *The Telegraph*, 6 september 2015.

⁷⁶ Johnson, Boris, *The Guardian*, 6 september 2015.

⁷⁷ Johnson, Boris, “The Aussies are just like us, so let’s stop kicking them out”, *The Telegraph*, 25 augusti 2013.

⁷⁸ *The Daily Mail*, 23 augusti 2013.

⁷⁹ *Daily Mail Comment*, “Immigration is the issue of our time. So why is it being totally ignored by the major parties”, *The Daily Mail*, 23 april 2015.

tingar men att de inte kan ta emot varenda ekonomisk migrant som vill förbättra sin levnadsstandard. Därför måste alla som kommer till EU lämna sina fingeravtryck så att det brittiska asylsystemet enkelt kan skicka tillbaka migranterna till Frankrike då det är där de flesta kommer ifrån. Frankrike är inget land man flyr ifrån därför skall de söka asyl där.⁸⁰ I en diskussion kring EU-migrationen men som också har att göra med kritiken mot EU skriver tidningen i en annan artikel att det inte finns någon lag som säger att Storbritannien måste öppna sina dörrar för rumäner och bulgarer. EU ger direktiv som de tvingar på den brittiska befolkningen genom en odemokratiskt vald Bryssel elit. De skriver också att genom att David Cameron medvetet gör sig underdådig dessa direktiv som inte tar ställning mot EU. Därmed gör han också UKIP till det mest förtroendeingivande partiet på invandringsfrågan.⁸¹

Enligt The Daily Mail i artikeln från 23 april 2015 har den politiska klassen ignorerat vanliga britters oro för inströmningen av migranter allt för länge. Dels den som kommer från den legala migrationen från Östeuropa men också den illegala invandringen som strömmade in genom landets porösa gränser under Labours regering. Tories har infört vissa åtgärder som är bra och håller han sig till en restriktiv politik är det något positivt. De skriver att Ed Milibands prat om att inte tillåta migrantarbetare underminera brittiska arbetare är plattityder eftersom han fortfarande är för EU och dess fria rörlighet och han har gift sig ideologiskt till massinvandringen.⁸²

De liberala tidningarna har en helt annan inställning till både EU och migrationen. The Guardian skriver att den fria rörligheten inom EU är helt väsentlig för Storbritanniens framtida utveckling och att inskränkningar på den skulle vara väldigt negativa för landet. Den måste bevaras och det skall vara varje arbetares rätt att få flytta dit marknaden erbjuder högst lön och det skall det inte vara någonting fel på.⁸³ De motsätter sig också de konservativas retorik kring migranterna i Calais och de restriktiva åtgärderna man vill införa som de menar negligerar migranternas rättigheter. De skriver också att politiker borde se situationen i ett större perspektiv och uppmärksamma det ansvar som västvärlden har för den rådande flyktingkrisen i världen. Många av de orsakerna till att människor flyr Afghanistan, Irak och Libyen samt inget gjordes i upptrappningen av kon-

⁸⁰ The Daily Mail, 23 augusti 2013.

⁸¹ The Daily Mail, 22 november 2013.

⁸² The Daily Mail, 23 april 2015.

⁸³ The Guardian, 16 oktober 2014.

flikten i Syrien för att stoppa islamisterna ligger på Storbritanniens ansvar.⁸⁴ I en annan artikel från 2015 skriver ledarsidan att Storbritannien borde ta ett större ansvar genom att vara med som en ledande aktör i framställningen av ett gemensamt kvotsystem inom EU:s medlemsstater för att lösa den flyktingkris som äger rum. De beskriver likt The Telegraph och The Daily Mail att det europeiska systemet för att hantera migration har misslyckats. Det har det gjort genom att ansvaret hamnade på länderna längs EU:s gräns och fallerandet av systemet har gjort att ansvaret nu delas över EU:s gränser. Det görs dock oplanerat och okontrollerat men genom att skapa ett nytt system menar man kommer kunna effektivisera processen och göra det tryggare för migranterna. Med olika militära insatser för att bekämpa illegala smugglare och samarbeten med stater i Mellanöstern och Afrika kommer man också kunna göra det svårare för ekonomisk migration till EU vilket i sin tur leder till säkrare vägar för flyktingar.⁸⁵

The Independent har kvar ett betydande fokus på inomeuropeisk migration men inkluderar den utomeuropeiska migrationen i sina resonemang om hur migrationen skapar tillväxt och välstånd i Storbritannien. Tidningen kritiserar regeringen för att inte ha tagit sin beskärda del av ansvar för de flyktingar som kommer till Europa. Flyktingarna förs in i migrantbegreppet och de skriver återigen att migranter är i Storbritannien för att arbeta och inte för att leva på bidrag.⁸⁶ De pratar specifikt om utomeuropeisk migration när de kritiserar regeringens ”go home or face arrest”-kampanj där bussar med plakat med den rubriken på körde runt i London. De motsäger sig också rapporteringarna om hur polis stoppar människor på tunnelbanan för att se id-handlingar. Det i att hitta och uppmuntra illegala invandrare att lämna landet.⁸⁷ I kritiken mot nettomigrationsstatistiken menar de att syriska flyktingar kommer i kläm då de klumpas ihop med migranter från t.ex. Polen.⁸⁸ Det kan verka motsägelsefullt när de själva sammanvävar de olika typerna av migration till en och samma i sina egna resonemang. Samtidigt för de generella resonemang kring migration och därför inte ser till varför det kan vara nödvändigt att särskilja på olika migration oftare.

⁸⁴ Observer Editorial, “The Observer view on Britain’s shameful response to refugees”, *The Guardian*, 23 augusti 2015.

⁸⁵ Editorial, “The Guardian view on migration: a radical new start is needed”, *The Guardian*, 11 maj 2015.

⁸⁶ Independent, 28 augusti 2015.

⁸⁷ Editorial, “Immigration and the politics of fear”, *The Independent*, 2 augusti 2013.

⁸⁸ The Independent, 27 augusti 2015.

The Guardian, The Telegraph, The Daily Mail och till viss del The Independent håller med varandra om att det europeiska gränssystemet har fallerat. Men de skiljer sig i fråga om på vilket sätt det påverkar och kommer att påverka Europa och Storbritannien. The Guardian menar att det nuvarande systemets upplösning kan leda till någonting bättre då flyktingar kommer att fördelas mer rättvist mellan medlemsstaterna. The Telegraph och The Daily Mail däremot fortsätter att framställa migranter som lycköskare men i det här fallet med ett mer illa uppsåt. I resonemang kring asylsökande beskriver de migranterna som bedragare vilka ljuger om sin flyktingstatus. På det sättet menar de att de får stanna eller försvinner in på den svarta marknaden då deras egentliga vilja är att ta jobb. De likställer migranter med kriminella som ljuger och utnyttjar det brittiska samhällssystemet. Människor som blir stämplade som kriminella i *värdesamhället* är ett av de mest tydligaste exemplen på en *misslyckad medborgare*. Genom att likställa migranterna med kriminalitet tillåter man sig själv att ta avstånd från dem och därmed göra de till oönskade och *icke-medborgare*. The Daily Mail gör det här extra tydligt i ett resonemang kring resultatet av den fria rörligheten och migranternas egentliga intentioner. ”Meanwhile, as a shocking report by the Centre for Social Justice reveals today, people traffickers exploit EU free movement rules to bring in immigrants from Eastern Europe to fleece the British taxpayer with benefit fraud scams. Young Slovakian girls are brought by bus across the Continent with no border checks to take part in prostitution rings”.⁸⁹ Här för The Daily Mail ett resonemang kring hur migranter använder kriminella smugglare för att ta sig till Storbritannien och där skinka samhället på välfärd. De porträtterar även kvinnor likt exemplen från Bridget Andersons teori om det patriarkala *värdesamhället*. Den slovakiska kvinnan är ett offer som utnyttjas av kriminella organisationer som i sin tur tar prostitutionen till Storbritannien via den fria rörligheten.

The Guardian för ett resonemang där de delar upp som även The Telegraph och The Daily Mail gör mellan de utomeuropeiska migranterna som flyktingar och ekonomiska migranter som vill förbättra sin levnadsstandard. Det är intressant eftersom de i andra fall välkomnar just den typen av migranter. Då kommer de från EU och inte Afrika eller Asien. Den inställningen kan handla om det som Gallya Lahav kallar för *Europeanness* vilket innebär att man vill i viljan att integreras in i ett EU identifierar

⁸⁹ The Daily Mail, 23 april 2015.

man sig till det större samhället genom att forma en gemensam europeisk identitet. För att skapa sig en identitet gör man precis som i den traditionella nationalismen, man skapar ett *oss* och ett *dem*. För att definiera vad som definierar *oss* måste man på samma gång definiera ett *dem*. Därför inkluderar man alla européer men exkluderar utomeuropeiska utlänningar.⁹⁰ Det skulle kunna gå att säga att man resonerar kring ett europeiskt värdesamhälle.

Simon Heffer skriver i samma tidning om hur Grekland som exempel på vad som händer när en stat skriver över sin suveränitet till EU. Deras ekonomi har kollapsat och de förväntas ta emot en invandring på över en miljon migranter. Därför är det enligt Heffer inte konstigt att så många är villiga att lämna EU i Storbritannien då de även tvingar på dem ännu fler migranter. Han skriver att självklart skall vi ta ett ansvar för genuina flyktingar men att unionen misslyckas med att skilja på flyktingar och alla de andra. Alla de andra menar han är människor från Asien, Afrika och Mellanöstern som låtsas vara flyktingar för att leva på landets välfärd eller som utför terroråd i Europa. Enligt Heffer har Storbritanniens befolkning tvingats under lång tid acceptera stora vågor av invandring och menar att Enoch Powell och Margaret Thatcher med flera hade rätt när de pratade om vad befolkningens reaktion skulle bli om en sådan kvantitet pågår. För länge har det funnits en tolerans till multikulturalism som gör att briter känner att de bygger upp ett samhälle med invandrare som inte bara är fientliga mot det inhemska levnadssättet utan också är ute efter att fundamentalt förändra det.⁹¹ Boris Johnson håller med Heffer att viss typ av invandring måste stoppas från att komma till Europa och Storbritannien. Han menar att resurser måste läggas på att stoppa den flod av migranter som kommer från Afrika till medelhavet. ”Thirdly, more needs to be done to stop the flood of migrants through Africa to the Mediterranean. Once they are on the high seas hoping to be rescued, it is already too late. A tough but compassionate policy such as that operated by Australia is required”.⁹²

Massinvandringen har påverkat det brittiska samhället negativt på flertalet platser i landet enligt The Daily Mail. Den har ett socialt pris som sträcker sig längre än att det sliter på landets infrastruktur och välfärdssystem. De ger exempel på hur språket har

⁹⁰ Lahav, Gallya, *Immigration and Politics in the New Europe – reinventing borders*, Cambridge University Press, Cambridge, 2004, s. 157-159.

⁹¹ Heffer, Simon, “Refugees and migrants are not the same thing”, *The Telegraph*, 19 september 2015.

⁹² Johnson, Boris, *The Guardian*, 6 september 2015.

utvecklats i en negativ trend då tre av tio elever på kommunala skolor har en annan etnisk härkomst än brittisk. 250.000 barn har ett annat modersmål än engelska och tidningen frågar sig hur skall lärare kunna lära ut om inte barnen kan flytande engelska. Hela trettio procent av de fyra största storstadsregionerna består av invånare av annan etnisk tillhörighet än vita briter. ”Meanwhile, the proportion of non-white residents of our four largest conurbations has officially risen above 30 per cent – almost certainly an underestimate, since the figures come from the 2011 census, which many illegal immigrants will not have returned.”⁹³ Språket är någonting som även Ed Miliband tar vid stort vikt. I sitt tal från 2015 säger Miliband att det är viktigt att alla som kommer till Storbritannien kan eller lär sig bra engelska innan de till exempel börjar arbeta inom den offentliga sektorn. Storbritanniens regeringar har enligt Miliband länge varit för timida i kravet på språkkunskaper hos de som kommer.⁹⁴

The Daily Mail känner en oro för den sociala och kulturella påverkan som invandringen har haft och har på samhället. De skriver i en av artiklarna som handlar om kritiken angående ytterligare lättnader för rumäners och bulgarers rätt att bosätta sig i Storbritannien att de öppnat upp för 29 miljoner människor att ha Storbritannien som arbetsplats. I ett resonemang om den nya förväntade migrationen från dessa länder skriver The Daily Mail: “Salford University research reveals Britain already has one of the largest Roma populations (which includes migrants from Romania and Bulgaria) in Western Europe — with about 200,000 living here. .. Consider the recent words of David Blunkett, the ex-Labour Home Secretary, who warned the huge numbers of Roma already living in his hometown of Sheffield were inflaming community tensions. Using extraordinarily candid language, Mr Blunkett said that, if the migrants did not ‘change their culture’, start sending their children to school and stop dumping rubbish, Britain’s streets could soon be scarred by riots”.⁹⁵

I det här resonemanget tar man den hela romska minoriteten som är en del av landets befolkning och gör hela gruppen till *misslyckade medborgare* genom att ge dem kulturella avarter som att de varken tar sina barn till skolan eller klarar av att hålla rent runt omkring sig i samhället. Romerna och migranterna från Rumänien och Bulgarien förs ihop och används för att visa hur samhället inte klarar en sådan här sorts social för-

⁹³ Daily Mail Comment, “Liberal posturing and the price of migration”, *The Daily Mail*, 2 juli 2013.

⁹⁴ Miliband, Ed, 18 april 2015.

⁹⁵ The Daily Mail, 22 november 2013.

virring som gruppens närvaro har skapat. Artikeln initierar hotfullt i och med den här beskrivelsen att den nya migrationen från Rumänien och Bulgarien kommer innebära större population av romer i det brittiska samhället. Romerna blir oavsett om de är migrant eller officiellt medborgare i landet *icke-medborgare* lika mycket som de är *misslyckad medborgare* genom att särskilja dem från det brittiska samhället och porträttera dem som en grupp som skiljer sig totalt från det brittiska och som en grupp som skapar konflikter som kommer leda till upplopp. Det är utan tvekan en referens till Enoch Powells tal från 1968 och hans siande om framtida rasuppror om en stor kvantitet av invandrare skulle komma till Storbritannien.

En annan skribent som gör referenser till Enoch Powell är Simon Heffer som använder honom och Margaret Thatcher som exempel på personer som än idag kan beskriva hur samhället ser ut med för mycket invandring. Han gör det genom att sätta klassiska fördomsfulla karaktärsdrag på migranter. I artikeln skriver han antingen att migranter från mellanöstern låtsas vara flyktingar för att sedan begå terroristbrott i Europa eller att migranter från Afrika ljuger dem med för att totalt skinna Storbritannien på dess välfärdsresurser. Migranterna porträtteras av Heffer som terrorister och kriminella svindlare som utnyttjar den fria rörligheten för att begå brott. Beroende på var de kommer ifrån har de olika ondsinta intentioner till varför de vill till Storbritannien. Genom att referera till Powell och Thatcher beskriver han läget för det brittiska *värdesamhället* som akut hotat av *icke-medborgare*.

The Guardian menar att anledningen till att åsikter och resonemang som de ovanför kan existera och få utrymme i debatten beror på den restriktiva politiken som förs av mainstream politikerna. De menar att den retorik och den policy som regeringen för spelar nationalisterna och de som demoniserar migranter rakt i händerna. Genom att lyfta fram migration som någonting som är negativt och orsaken till arbetslöshet och välfärdens brister skapar man migration som en oroande fråga för befolkningen.⁹⁶

⁹⁶ The Guardian, 13 oktober 2013.

4.2 Sammanfattande slutsats

Den politiska debatten i Storbritannien som har valts ut till den här uppsatsen går att undersöka med Bridget Andersons teori och få många intressanta resultat. Det politiska innehållet låter sig analyseras föredömligt i flertalet av aspekter med hjälp av teorin. Den ger oss en annorlunda dimension av analysering på politiska diskurser som jag vill påstå inte diskuteras tillräckligt i offentligheten. Teorin hjälper oss att tydligt åskådliggöra den moderna liberala demokratins motsägelser och svagheter. Samhället säger sig värdera liberala värden som frihet och öppenhet mot världen men när det kommer till ländernas territoriella gränser och inflöde av människor känns den liberala värdigheten svår att behålla. I den politiska diskursen som jag analyserat i den här uppsatsen dominerar samtalet med en del undantag av hur man kan kontrollera gränserna på bästa sättet. Det visar sig att genom viljan att kontrollera de yttre gränserna skapas också gränser inom samhället.

Det finns två aspekter av den här uppsatsen som jag tycker hade varit intressanta att undersöka vidare. Under analysen för jag ett kort resonemang kring The Guardians medverkan till att skapa en europeisk identitet genom att inkludera ekonomisk invandring från Europa men inte från Afrika eller Asien. Det hade varit intressant att i vidare forskning undersöka med hjälp av Gallya Lahavs teori om *Europeanness* tillsammans med Bridget Andersons teori om en eventuell europeisk identitets diskussion och titta på hur det värdesamhället kan se ut. En annan punkt som jag tyckte att jag missat med den här modellen som teori var att gå djupare in på rasistiska tendenser och diskussioner kring kulturskillnader. Jag skulle därför tycka att det vore intressant att undersöka möjligheten att kombinera teorin med exempelvis Didier Fassins teori om inre och yttre gränser och hinder för invandrare. Hur de kombinerat med staters utförande av sin makt rasifierar och naturaliserar migranter.⁹⁷

Den politiska debatten handlar mycket om hur man skall beskriva migranten. De konservativa tidningarna framställer för det mesta migranter som ett massivt flöde av

⁹⁷ Fassin, Didier, "Policing Borders, Producing Boundaries. The Governmentality of Immigration in Dark Times", *The Annual Review of Anthropology*, vol. 40, 2011, s. 213-226.

människor som tar britters jobb, bidrar till lönedumpning eller lever på det brittiska samhällets välfärdssystem utan att bidra till dess finansiering. De liberala tidningarna tillsammans med Jeremy Corbyn menar tvärtom att de snarare arbetar hårt, betalar mycket i skatt och lever i väldigt liten utsträckning på bidrag i jämförelse med den inhemska befolkningen. Den ena sidan vill distansera sig från migranterna genom att göra dem till oönskade *icke-medborgare* genom att applicera olika värden som inte tolereras i det brittiska *värdesamhället*. Antingen genom ovanstående argument eller genom att porträttera migranter som kriminella bidragssvindlare so och utnyttjar det fallerade EU-systemet. De lurar sig in till Storbritannien via generösa asylprocesser eller som EU-migranter. Den andra sidan av tidningspressen försvarar migranterna genom att distansera dem från de *misslyckade medborgarna* för att göra dem till *tolererade medborgare*. Alla aktörerna i den här politiska diskursen skapar genom sina olika argument för sin beskrivning av migranten inte bara gränser eller inkludering av vem som är välkommen eller inte genom landets yttregränser. I den här diskussionen producerar och reproducerar man också kategorierna för vad som gör en till *tolererad medborgare* eller till en *misslyckad medborgare* i det brittiska *värdesamhället*.

Storbritannien för en ändlös kamp om att kontrollera migration av olika slag. Det har också blivit än mer svårt i en globaliserad värld. Med den historiska kontexten i bakgrunden tillsammans med Bridget Andersons teori på det politiska innehållet i den brittiska diskursen har vi lärt oss att man kan försöka att kontrollera och reglera så mycket man kan. Men *icke-medborgare* och *misslyckade medborgare* försvinner inte. Istället förstärks och reproduceras *värdesamhällets* gränser och det blir tydligare vem som inte är välkommen.

Referenser

Alien Act 1905, Ch. 13 art., 5EDW7, 11 augusti 1905.

Anderson, Bridget, *Us and Them?: The Dangerous Politics of Immigration Control*, Oxford University Press, Oxford, 2013, 224 s.

Andonian, Bernard, "UK Immigration and Asylum: the 1993 and 1996 Acts", *International Legal Practitioner*, vol. 22 no. 1, 1997, s. 15-19

Ansari, Sarah, "Subjects or Citizens? India, Pakistan and the 1948 British Nationality Act", *The Journal of Imperial and Commonwealth History*, vol. 41 no. 2, 2013, 285-312

Bale, Tim, "More and More Restrictive - But Not Always Populists - Explaining Variation in the British Conservative Party's Stance on Immigration", *Journal of Contemporary European Studies*, vol. 21 no. 1, 2013, 25-37

Bashford, Alison, McAdam, Jane, "The Right to Asylum: Britain's 1905 Aliens Act and the Evolution of Refugee Law", *Law and History Review*, vol. 32 no. 2, 2014, s. 309-350

Brown, Gordon, 24 september 2007, "Gordon Brown's Leader's Speech", Bournemouth

Cameron, David, 21 maj 2015, "PM Speech on Immigration", Prime Minister's Office, Home Office, London

Cameron, David, 25 mars 2013, "David Cameron's Immigration Speech", University Campus Suffolk, Ipswich

Cerna, Lucie, Wietholtz, Almuth, "The Case of the United Kingdom" i [eds.] Zincone, Giovanna, Penninx, Rinus, Borkert, Maren, *Migration Policymaking in Europe – The Dynamics of Actors and Contexts in Past and Present*, Amsterdam University Press, Amsterdam, 2011, s. 195-246

Chu, Ben, "Immigration is good for growth, so why is the public so hostile to it?", *The Independent*, 3 december 2015 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/immigration-is-good-for-growth-so-why-is-the-public-so-hostile-to-it-a6759246.html>

Corbyn, Jeremy, "Migrants' Plight", *The Mirror*, 13 oktober 2014 [Hämtad: 10 januari 2016], <http://jeremycorbyn.org.uk/articles/morning-star-column-migrants-plight/>

Daily Mail Comment, "Border failings keep Britain a 'soft touch'", *The Daily Mail*, 23 augusti 2013, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-2401138/DAILY-MAIL-COMMENT-Border-failings-Britain-soft-touch.html>

Daily Mail Comment, "EU migrants and the need to curb benefits", *The Daily Mail*, 1 april 2014, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-2594779/DAILY-MAIL-COMMENT-EU-migrants-need-curb-benefits.html>

Daily Mail Comment, "A million of our young out of work, dictatorship in Brussels and why Mr Cameron can no longer ignore the people on migration", *The Daily Mail*, 22 november 2013, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-2511559/DAILY-MAIL-COMMENT-A-million-young-work-dictatorship-Brussels-Mr-Cameron-longer-ignore-people-immigration.html>

Daily Mail Comment, "Immigration is the issue of our time. So why is it being totally ignored by the major parties", *The Daily Mail*, 23 april 2015 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-3051489/DAILY-MAIL-COMMENT-Immigration-issue-time-totally-ignored-major-parties.html>

Daily Mail Comment, "Liberal posturing and the price of migration", *The Daily Mail*, 2 juli 2013 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-2354078/DAILY-MAIL-COMMENT-Liberal-posturing-price-migration.html>

Daily Mail Comment, "Migration crisis can't wait for another day", *The Daily Mail*, 27 november 2015 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.dailymail.co.uk/debate/article-3335797/DAILY-MAIL-COMMENT-Migration-crisis-t-wait-day.html>

Deakin, Nicholas, "The British Nationality Act of 1948: A brief study in the political mythology of race relations", *Race and Class*, vol. 11 no. 1, 1969, s. 77-83

Editorial, "Immigration: facts not fiction", *The Guardian*, 25 mars 2013, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/mar/25/immigration-facts-not-fictions-editorial>

Editorial, "Migration: keep calm and tell the truth", *The Guardian*, 31 juli 2013 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/jul/31/migration-keep-calm-tell-truth>

Editorial, *A hostile environment: Immigration and British politics*, *The Guardian*, 13 oktober 2013 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/oct/13/immigration-british-politics-hostile-editorial>

Editorial, "The Guardian view on immigration: Worried towns, hollow promises", *The Guardian*, 16 oktober 2014 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.theguardian.com/commentisfree/2014/oct/16/guardian-view-on-immigration-hollow-promises-emergency-brake>

Editorial, "The Guardian view on migration: a radical new start is needed", *The Guardian*, 11 maj 2015 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.theguardian.com/commentisfree/2015/may/11/guardian-view-on-migration-radical-new-start-europe-refugees>

Editorial, “‘Benefit Tourism’ – real or hyped – must be tackled”, *Independent*, 4 mars 2013, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/editorials/editorial-benefit-tourism-real-or-hyped-must-be-tackled-8520057.html>

Editorial, “Managed properly, immigration makes our country richer. But the best argument for it is moral, not economic”, *The Independent*, 24 april 2014, [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/editorials/managed-properly-immigration-makes-our-country-richer-but-the-best-argument-for-it-is-moral-not-9282382.html>

Editorial, *Stop all the demonizing of new EU migrants*, *The Independent*, 17 januari 2013; *The Independent*, 4 mars 2013 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/editorials/editorial-stop-all-the-demonising-of-new-eu-migrants-8456428.html>

Editorial, “Ifs and buts: The Tories should forget their impossible immigration pledge and simply take asylum-seekers out of the equation”, *The Independent*, 28 augusti 2015 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/editorials/ifs-and-buts-the-tories-should-forget-their-impossible-immigration-pledge-and-simply-take-asylum-10475677.html>

Editorial, “Immigration and the politics of fear”, *The Independent*, 2 augusti 2013 [Hämtad: 8 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/voices/editorials/immigration-and-the-politics-of-fear-8743836.html>

Fassin, Didier, “Policing Borders, Producing Boundaries. The Governmentality of Immigration in Dark Times”, *The Annual Review of Anthropology*, vol. 40, 2011, s. 213-226

Fomina, Joanna, “Immigration Policy Debates and their Significance for Multiculturalism in Britain”, *Polish Sociological Review*, issue 169, 2015, s. 57-86

Heffer, Simon, "Refugees and migrants are not the same thing", *The Telegraph*, 19 september 2015 [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/immigration/11875200/Refugees-and-migrants-are-not-the-same-thing.html>

Hignett, Kelly, "Fearing the East? European Immigration in the UK", *New Eastern Europe*, issue 3, 2013, s. 104-111

Kaye, Ronald, "The politics of exclusion: the withdrawal of social welfare benefits from asylum seekers in the UK", *Contemporary Politics*, vol. 5 no. 1, 1999, 25-45

Immigration Act 2014, Ch. 22, 14 maj 2014

Johnson, Boris, "The Britain-basher's moral outrage will not solve this migration crisis", *The Telegraph*, 6 september 2015 [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/europe/11847750/The-Britain-bashers-moral-outrage-will-not-solve-this-migration-crisis.html>

Johnson, Boris, "The Aussies are just like us, so let's stop kicking them out", *The Telegraph*, 25 augusti 2013, [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/news/politics/10265619/The-Aussies-are-just-like-us-so-lets-stop-kicking-them-out.html>

Lahav, Gallya, *Immigration and Politics in the New Europe – reinventing borders*, Cambridge University Press, Cambridge, 2004, 316 s.

Miliband, Ed, 22 juni 2012, "Ed Miliband's Immigration Speech", Royal Festival Hall, London

Miliband, Ed, 18 april 2015, "Ed Miliband's Speech on Immigration", Heswall, Merseyside.

The National Archives, "Commonwealth Immigration control and legislation", *The Cabinet Papers 1915-1986*, 2010-1-1 [Hämtad:] 2015-12-17
<http://www.nationalarchives.gov.uk/cabinetpapers/themes/commonwealth-immigration-control-legislation.htm>

Observer Editorial, "The Observer view on Britain's shameful response to refugees", *The Guardian*, 23 augusti 2015 [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.theguardian.com/commentisfree/2015/aug/23/david-cameron-uk-refugees-migration>

Smith, Mikey, "Jeremy Corbyn says we should 'celebrate' record immigration and slams Labour manifesto pledge as 'appalling'", *The Mirror*, 27 Augusti 2015 [Hämtad: 10 januari 2016], <http://www.mirror.co.uk/news/uk-news/jeremy-corbyn-says-should-celebrate-6331301>

Stewart, Louise, "Jeremy Corbyn: 'UK should welcome immigration opportunities'", *BBC News*, 25 september 2015 [Hämtad: 10 januari 2016],
<http://www.bbc.com/news/uk-england-sussex-34362565>

The Independent, *Ben Chu*, senast uppdaterad: 11 januari 2016. [Hämtad: 11 januari 2016], <http://www.independent.co.uk/author/ben-chu>

The Telegraph, *Boris Johnson*, senast uppdaterad: 11 januari 2016. [Hämtad: 11 januari 2016], <http://www.telegraph.co.uk/comment/columnists/borisjohnson/>

The Telegraph, *Simon Heffer*, senast uppdaterad: 11 januari 2016. [Hämtad: 11 januari 2016], <http://www.telegraph.co.uk/comment/columnists/simonheffer/>

The Telegraph View, *We must get serious about the migrant crisis*, The Telegraph, 25 juni 2015 [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/news/uknews/immigration/11697374/We-must-get-serious-about-the-migrant-crisis.html>

The Telegraph View, “Labour has no right to lecture on migration”, *The Telegraph*, 14 december 2012, [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/comment/telegraph-view/9745585/Labour-has-no-right-to-lecture-on-immigration.html>

The Telegraph View, “Immigration and the limits of the possible”, *The Telegraph*, 25 mars 2013; David Cameron, 25 mars 2013, [Hämtad: 8 januari 2016],
<http://www.telegraph.co.uk/comment/telegraph-view/9952717/Immigration-and-the-limits-of-the-possible.html>

Webster, Wendy, “The Empire Comes Home: Commonwealth Migration to Britain” i [ed.] Thompson, Andrew, *Britain’s Experience of Empire in the Twentieth Century*, Oxford University Press, 2012, s. 1-32

Whipple, Amy, ‘Revisiting the “Rivers of Blood” Controversy: Letters to Enoch Powell’, *The Journal of British Studies*, vol. 48 no. 3, 2009, s. 717-735